

[Eva Møller]

lov, og det ønsker den konservative folketingsgruppe allerede i dag at pege på, for at det ikke skal have været usagt, når finanslovforhandlingerne går i gang.

Hanne Severinsen (V):

Ingen kan være mere interesseret end regeringen i en diskussion om, hvordan vi sikrer kvalitet på de videregående uddannelser, og jeg var da glad for, at hr. Rahbæk Møller startede med at konstatere, at det ikke bare drejer sig om penge, men jeg synes nu nok, at hans indlæg bar noget præg af, at det alligevel var det med pengene, der var det vigtigste. Det var noget med flere bevillinger og flere uddannelsespladser, men sikrer det nødvendigvis kvalitet? Det er noget af det, man må diskutere, for vi taler også om finanslove, som vi gerne skulle finde penge til, og derfor kan vi ikke uden videre ukritisk løse alle problemerne ved flere bevillinger til området.

Jeg synes selv, at det ville være spændende, hvis vi kunne nå frem til flerårige aftaler om optagelseskapacitet og økonomiske rammer, men som fru Eva Møller var inde på, kræver det en medvirken fra de ansvarlige partier, som er med til at sikre finanslovene. Jeg ved ikke, om SF vil, men det er sådan set en forudsætning for, at man kan få sådanne flerårige aftaler, og det vil også være en forudsætning for, at institutionerne får større mulighed for råderum, for så skal de have ledelsesformer, som rent faktisk også giver dem det råderum og den mulighed for at disponere, hvilket de i dag ikke er særlig gode til; i hvert tilfælde ser vi meget ofte, at tingene tager tid, og at nødvendige beslutninger ikke kan tages. Sidst så vi med fysikrapporten, hvor svært det er at komme igennem med fornuftige tiltag på grund af styrelsesloven. Så jeg vil da godt høre, om denne dagsorden er udtryk for, at SF nu skal til at være et ansvarligt parti, som har bastet sig sammen med de to andre partier om at prøve at få det gennemført, for der kræves nogle penge til det og derfor nogle finanslovforhandlinger.

Jeg forstod også på hr. Rahbæk Møller, at det var et ønske, og det glæder mig, og der skulle heller ikke slås søm i, forstod jeg på Socialdemokratiet. Det er sådan en blanding af på den ene side selvfølgeligheder, som vi alle sammen kan skrive under på, og på den anden

side noget, der måske nok forudskikker forhandlinger, som vi havde regnet med, at vi kunne komme i gang med. Samtidig er det altså også nødvendigt, at der rent faktisk kan skaffes flere bevillinger til disse flerårige rammer, og at vi får flere uddannelsespladser.

Jeg synes nok, at det, man siger om, at ledelsen skal sikre, at de ansatte skal lægge hovedparten af deres arbejdsindsats på uddannelsesinstitutionerne, er for firkantet, men selvfølgelig kan man da gå ind i forhandlinger.

Vi synes, at det er helt fint, at man skal have en styrket evaluering af uddannelsernes kvalitet, og vi vil meget gerne være med til at fremme pædagogisk uddannelse af lærere. Det er noget af det, som mange elever taler om kunne være nødvendigt.

Dagsordenens pind 5, hvorefter man skal sikre, at egnede studenter ikke afskæres fra at påbegynde en uddannelse, blev jeg lidt bekymret over, da jeg hørte fru Helle Degn fortælle, at alle, der har en adgangsgivende eksamen, var egnede. Jeg synes nok, at det kan blive lidt uoverskueligt, hvis man virkelig ikke kan stille kvalitetskrav. Jeg fornemmede nu også lidt, at hr. Rahbæk Møller var inde på, at det ikke var sådan, at bare man havde en eller anden eksamen, skulle man kunne komme ind på en hvilken som helst uddannelse, men det vil jeg godt have bekræftet.

Efter dagsordenens pind 6 vil man sikre bachelorreformen på de erhvervsproglige fakulteter, men man siger ikke noget om, hvordan man har tænkt sig det. Hvilke uoverskuelige konsekvenser vil det ikke føre til, hvis man går fra bacheloruddannelsen og videre ud i systemet, når man ikke vil have, at der skal stilles kvalifikationskrav?

Jeg synes, det er en underlig blanding af selvfølgeligheder og noget ikke helt gennemtænkt eller i hvert tilfælde noget, der skal forhandles om i forbindelse med en finanslov, og vi vil også undlade at stemme, for det giver ikke nogen særlig mening at stemme for dagsordenen.

Konsekvensen af hele vores diskussion om, at vi nu vil have mere kvalitet for pengene – for jeg går trods alt ud fra, at de, der har fremsat dagsordensforslaget, også mener, at det ikke bare er et spørgsmål om flere penge, men også om at få mere for pengene – er, at vi også må i gang med debatten om styrelsesloven, men jeg